

تفاوت توجه به باورها در بین دو نسل

اکبر افاضلی

بنام آنکه هستی را آفرید و ستایش مخصوص اوست که بر بنده خاص خود حضرت محمد(ص) کتاب بزرگ قران را نازل کرد که عاری از هر گونه نقص است تا با این کتاب اهل ایمان را که اعمال آنها نیکوست به اجر بسیار در دنیا و آخرت بشارت دهد. شاید بتوان مطالب مورد بحث را از جهات مختلف تحولات فکری و اقتصادی مورد بحث قرار داد، زیرا تحولات اقتصادی موجب تحولات فکری می‌شود و تحولات اقتصادی و فکری در سیاست و اداره جامعه مؤثر است زیرا بطوری که سازمان‌های جدیدی را برای کنترل جامعه وايجاد عدالت بوجود می‌آورد.

و چنین تحولی مسائل تعلیم و تربیت و آموزش را تحت تأثیر قرار خواهد داد که بطور یقین سازمان‌های تعلیم و تربیت چه از نظر کیفیت و کمیت نمی‌تواند همان‌هایی باشد که در گذشته بوده است و شکل‌گیری افکار جامعه متأثر از سیاست و حکومت می‌باشد و سیاست گذاری‌ها ناچارند که به این تفاوت‌ها توجه داشته باشند.

کلمه باور یعنی قبول سخن و پذیرش قول کسی و یقین اعتماد و همچنین باور داشتن یعنی سخن کسی را راست دانستن و باطنًا تصدیق قول او کردن.

قل هل يسْتُوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أَوْلُ الْأَلْبَابِ^(۱)

حال با تعریفی که از باور مطرح شد احساس ایجاد شکاف بین باورهای نسل قدیم و نسل جدید طبیعی به نظر می‌رسد به فرموده مولای متقیان حضرت علی(ع) که می‌فرماید فرزندان را برای زمان آینده تربیت کنید زیرا زمان آنها غیر از دوره شماست.

با باور داشتن حقایق و توجه به اینکه همه چیز را همگان می‌دانند، با استعانت از درگاه احادیث تا آنجا که توفیق باشد جهت کمک و تفکر به انسجام در باورها با تکیه بر اعتقادات اسلامی و انسانی در صدد برآمدم در این گردهمایی خدمتی ناقابل انجام دهم. ممکن است مطالبی که عنوان می‌شود قسمتی از دردها و اشکالات جامعه امروز باشد اما کلیه علت‌ها را شامل نگردد.

با این وصف پیشرفت‌های صنعتی در دو قرن اخیر و دسترسی به کرات دیگر، اختراعات و اکتشافات که زمینه آن از انقلاب فرانسه و بیداری دانشمندان بود تا امروز که دست اندازی علمی و تجسمی به کرات دیگر جزء برنامه‌های دانشمندان قرار دارد وجود ماهواره‌ها و تکنیک‌های برتر کامپیوتر وایترنوت و انواع ماشین‌ها و سایل دیگر که در سیطره قدرت بشری قرار گرفته است باعث رشد افکار جوانان و دیگر اقسام جامعه شده است، خود تفاوت توجه به باورها بین دو نسل می‌باشد.

حدود ۵۰ سال قبل پدر بزرگ من با رؤیت کتاب فرانسه در دست حقیر مرا ناپاک می‌دانست آیا با امروز که هر کسی یکی دو فرزند دارد و آنها را در انواع کلاس‌های (کامپیوتر و یکی دو زبان خارجی و نقاشی و فنون رزمی وغیره) می‌گذارد یکی است برنامه‌ریزان آموزشی و علوم اجتماعی باید متوجه باشند که در آینده رشد

صنعت و پیشرفت تکنیک و علوم پزشکی و اختراعات با سرعتی غیرپیش‌بینی خواهد بود.

و هیچ نسلی حتی در باورها با نسل قبلی خود از هر جهت همسو و همگام نبوده و نخواهد بود - یک ضربالمثل ژاپنی است: که در جریان آب می‌توان بسی حركت ماند اما در دنیای مردان هرگز از نظر اقتصادی جمعیت هر جامعه به دو گروه عمده فعال و غیرفعال تقسیم می‌شود و جمعیت دارای سن فعالیت از ۱۵ تا ۶۵ سال است.

اگر در جامعه‌ای عوامل تولید یعنی سرمایه، زمین، و نیروی انسانی استعمال نشده و به مقدار قابل ملاحظه‌ای وجود داشته باشد چون کلیه منابع و امکانات جامعه به کار گرفته نشده و بین کل منابع جامعه واستعمال آنها اختلاف و عدم تعادلی وجود دارد، می‌توان گفت که رونق اقتصادی وجود ندارد. در جریان رونق اقتصادی تمام نیروهای فعال و بیکار جامعه بویژه نیروی انسانی در شرایط مطلوبی بکار گرفته می‌شوند. اما در تمام ادوار تاریخی جمعیت یکی از عوامل اساسی تولید و فعالیت‌های گوناگون اقتصادی و اجتماعی است. هر فرد ساکن کشوری مصرف‌کننده است و چون به سن کار کردن رسید در شمار تولیدکنندگان بالفعل و یا بالقوه در می‌آید.

برای بررسی تأثیرات جمعیت در اقتصاد یک کشور تنها کافی نیست که تعداد نفوس را در نظر بگیریم بلکه باید جذب ایشان هم با شرایط خاص خود و اولویت‌های علمی صورت گیرد. مسئله اقتصاد جامعه و تقسیم ثروت در حد دین واامر الهی و کتب آسمانی و توصیه انبیاء و مصلحان اجتماعی و قوانین هر کشور حداقل بصورت تهیه و تأمین امکانات اولیه زندگی می‌باشد که هر آینه در این روند

تبییض و یا قصوری شود، در خانواده‌های فقیر چالش‌های غیر قابل جبران پدید می‌آورد که اولین آثار آن ایجاد شکاف مبتنی بر باورها بین دو نسل می‌کند. زیرا وضع نابسامان خانواده، احساس فقر و نداری و اینکه از دیگران فروتر است خود می‌تواند زمینه وسیبی برای پریشانحالی و عدم اعتماد نسبت به بزرگترهای ناصح و والدین باشد.

کودکان در یک محیط شاد خانوادگی فقر را احساس نمی‌کنند، حتی اگر برسر سفره با نان خالی حاضر شوند نگران نیستند، ولی هنگامی که والدین را در حال آه و ناله ناشی از فقر می‌یابند و یا در زمانی که در مدرسه خود را در معرض مقایسه قرار دهند به وضع خود آگاه و آشنا می‌شوند.

مسئله فقر اگر در سطح کل جامعه باشد و برای آدمی احساس تبییض نشود قابل تحمل است. مهم این است که آدمی نتواند آنرا تحمل کند و وسوسه‌هایی از عواقب فقر او را ناراحت نماید که این امر در همه سنین صادق است.

از فرمایشات امام سجاد علیه السلام: الفقر موت الاکبر

(پریشانحالی یک بلا و عامل فلاکت است، وجود آن دردی است که به تنها می‌تواند روزگار افراد را تیره کند و باعث دشواری‌های فوق العاده‌ای شود ولی عواملی هم هستند که بر دامنه پریشانحالی افزوده و وضع او را از بد بدتر کند. مسکن محقر و تنگ و تاریک و غیر بهداشتی، احساس جبر در زندگی و محدودیت و ممنوعیت شدید، تحمیل مسئولیت‌های سنگین بر کودک، خستگی‌های مدام و ناراحت کننده مخفی داشتن نگرانی‌ها و در درون خود ریختن آنها، بدی وضع تغذیه، بی‌خوابی‌ها، خیالات رنج آور، شرمسار شدن در حضور جمع برای مسائل کوچک چون نمره درسی، هراس از اینکه گذشته‌اش فاش شود و

پنهانش روی آب افتاد، اطلاعات غلط و بی حساب درباره مسئله‌ای که وحشت آفرین است^(۱)

هر کدام از موارد فوق می‌تواند مقدمه یک پرخاش و اعتراض قرار گیرد و در خانواده بروز اختلاف و بی‌احترامی نسبت به والدین گردد و زمینه‌ای برای بدینی در جامعه شودابن خلدون می‌نویسد: درآمد و دارایی عبارت از ارزش کاری است که انسان انجام می‌دهد، واژ اینرو هرگاه کارهای انسانی فزونی یابد بر ارزش آنها هم افزوده می‌شود و این امر موجب رفاه و توانگری آنان می‌شود و بدانجا متنه‌ی می‌گردد که به تجمل پرستی روی آورند و در زیبایی و ظرافت مساکن و پوشیدنی‌ها بکوشند و ظروف واثایه عالی و نیکو فراهم آورند و مرکوب‌های بهتر آماده سازند و این‌ها همان کارها و اموری است که دارای ارزش هستند.^(۲)

باید توجه داشت که اخلاق و عادات و رسوم و مذهب و دیگر پدیده‌های فکری انسان در طول تاریخ همواره در تغییر و تحول بوده است. یکی از هدف‌های اساسی قانون گذاری اخلاقی آنست که تمایلات طبیعی بشر را که تغییرناپذیر است با احتیاجات زندگی اجتماعی که دائماً در تغییر است متناسب و هماهنگ سازد.

بنیامین دیزرائیلی می‌گوید: سلامتی زیربنای خوب‌بختی و قدرت و روحیه است و انسان مولود شرایط نیست، شرایط مخلوق انسان است.

زمانی مشاغل مختلف وجود داشت: غیر از جماعت قصاب و چوبان و گله دار، نانوا و کشاورز و باغدار هم بود، از عصارخانه‌های روغن کشی و آسیاب آبی که بگذریم باید از حرفة‌هایی چون لحاف دوزی و حلابی و ندافی و خیاطی و

۱-کتاب خانواده، دکتر علی قائمی، صفحه ۲۰۰

۲-مقدمه ابن خلدون، صفحه ۷۱۳، ج. ۱.

کلاه‌دوزی وارسی دوزی و کارهایی مانند حکاکی و زردوزی زری بافی و نقده دوزی و قلاب‌دوزی و کلیچه‌دوزی و خزدوزی و پوستین دوزی و چکمه دوزی و ساغر‌دوزی و همچنین جماعت قداره‌ساز و تفنگ‌ساز و فیچی‌ساز و چاقو‌ساز و قلمدان‌ساز و سرانجام معمار و بنا و نقاش و نجار و خاتم‌کار و منبت‌کار و غیره نام برد که تا حدود چهل پنجاه سال پیش در ایران معمول بود و اغلب فرزندان به حرfe پدری می‌پرداختند. هر چند بعضی از این حرف‌ها هنوز هستند اما اغلب جای خود را به ماشین داده‌اند و یا قسمتی از کارها ماشینی شده است و نیروی انسانی چندانی لازم ندارند. با رخنه انقلاب صنعتی و بخصوص امکانات تحصیلی تا مقاطع عالی که برای اغلب جوانان فراهم شده است و ابتدا هدف تأمین نیروی انسانی متخصص و درس خوانده‌ها هر قدر نفوذ ماشین و نصب دستگاه‌های صنعتی چه در امور دولتی و کارگاه‌ها و کارخانه‌های بخش خصوصی بیشتر گردید نیاز کمتری به نیروی انسانی و قدرت بدنی حاصل شد و بیشتر حرف‌ها از میان رفت. با مطالعه بر روی ملل دیگر و مقایسه چگونگی برنامه ریزی و عملکرد اگر خود را با ژاپن مقایسه کنیم انقلاب فرهنگی ایران با اقدامات میرزا تقی‌خان فراهانی امیر کبیر قبل از انقلاب فرهنگی ژاپن بوده است اما دنبال نشد و حتی ساقط گردید و این سقوط را می‌توان در انحطاط فکری کل جامعه دانست. و امروز می‌بینیم یکنفر ژاپنی عملاً برای خدمت به جامعه‌اش حرکت و فعالیت می‌کند و ملتی با این فرهنگ و روحیه زندگی خوبی داردند برای اینکه تفکر شان نسبت به زندگی عوض شد.

نوع تربیت در ایران در قرون اخیر تا حدود زیادی فاقد فرهنگ زیستن و در خدمت دیگر همنوعان بودن حکایت دارد. مثلاً برای مدرسه فرستادن بچه‌ها آموزشگاه صاحب نام غیر انتفاعی و نمره ۲۰ ملاک سواد و یادگرفتن فرمول‌های قبلی

در کنکور و رشته‌های تحصیلی دانشگاه که پولساز می‌باشد مطرح است. به همین دلیل خانواده‌های دارای امکانات مالی و تازه به دوران رسیده‌های پولدار علاوه بر بهره وری از سرویس‌های خاص فرزندانشان با اخذ مدرک خود را برتر از دیگر همگنان می‌پنداشتند. وقتی یک جوان آنچنان درناز و نعمت با همه امکانات مالی و تحصیلی وارد اجتماع می‌شود خود را تافته جدا باfte می‌انگارد و برای هیچ کس احترامی قائل نیست و همین امر در حد وسیعی ایجاد شکاف بین باورهای نسل قدیم و نسل جدید می‌نماید. دیگران دارای شعور وادران هستند و چون راه درست برای زندگی نمی‌یابند از قالپاق دزدی که هزینه اولیه خوراکشان را تأمین می‌کند شروع می‌نمایند تا آنجاکه آبرویشان می‌ریزد و حیا و آزم و احترام و ترحم از بین می‌رود و این هم عدم توجه به باورها از نوع دیگر است که بین دو نسل بوجود آمده است.

وقتی آموزش یک بعدی و بر مبنای عدم وجود کاری و عاری از اخلاق و فرهنگ باشد می‌بینیم یک راننده بدون اینکه فرهنگ و قوانین رانندگی و راهنمایی را آموخته باشد و به آنها احترام بگذارد در حالیکه با تلفن همراه مُروز مکالمه دارد از چراغ قرمز هم رد می‌شود و جریمه‌اش را می‌دهد که در حقیقت ماشین و وسیله نقلیه یک دستگاه بی‌روح تنبیه می‌گردد. یا در حرفة پزشکی و سوگند نامه در حالیکه می‌داند مردم پول ندارند و درآمد با ریال و هزینه‌ها با دلار است شاید حق داشته باشد برای یک عمل جراحی چند میلیون تومان بخواهد و بخود و زندگیش فکر کند و مزد تخصص خودش را بگیرد در مسائل تفریحی و ورزشی سرگرمی‌های جوانان سالمترین مسابقات ورزشی است که متأسفانه اغلب مشاهده می‌شود برخی تماشاچیان و بعضی بازیکنان رعایت شئون انسانی و حفظ حریم انسانیت را

نمی‌کنند چون فرهنگ در صحنه جامعه بودن را نیاموخته‌اند در خانواده و مدرسه به او یاد نداده‌اند زیرا دستگاه‌های تبلیغاتی فقط قهرمان می‌خواهند حال اگر این قهرمان فاقد اخلاق هم بود برند بودن مطرح است و صعود تیم و گرفتن مدال و جایزه و به استناد اینکه فلاں بازیکن در یک تیم صاحب نام خارجی عضو شده است بدون توجه به عوامل آن که مورد اول آن تأمین زندگی قهرمان و بعد هم سود باشگاهی که عضو آن بوده است واژه مهمتر منافع باشگاه خارجی که به عضویت آن در آمده است و اینکه کارشناسان علوم اجتماعی و اقتصاد دانان در نقاط مختلف دنیا بخصوص کشورهای پیشرفته صنعتی مادیگرایی با مطالعه روی افکار ملت‌های جهان سوم توصیه استخدام بازیکنی را در تیم معروفی می‌نمایند زیرا می‌دانند با تعصی که مردم اینگونه ممالک نسبت به هم ولایتی‌های خودشان دارند تنها در یکی دو مسابقه که با تبلیغات صورت می‌گیرد تمام وجهی را که بابت خرید آن بازیکن داده‌اند از فروش بليط می‌گيرند.

ناگفته نماند ایرانی در هر رشته‌ای که دنبال کند با استعداد و پشتکار سرآمد اقران است. گزئون می‌نویسد: ایرانیان بیش از همه مردم دیگر در اندیشه آن هستند که در هیچ لذتی افراط نکنند، فرد ایرانی تربیت شده با نگاه حسرت‌آمیز با حرکت حاکی از ولع در برابر خوردنی و یا نوشیدنی هوسناکی یا هیجانی از خود نشان نمی‌دهد، بلکه حضور ذهن خود را چنان حفظ می‌کند که گویی اصلاً بر سر سفره ننشسته است. در سر سفره تنها از مطالبی پرسش می‌کرددند که دیگران پرسش در آنباره را درست می‌دانستند. در مسخرگی‌های خود از هر اهانت و دشنا� و هر حرکت نابجا و گفتن سخن‌های تلخ نسبت به یکدیگر خودداری می‌کرددند.^(۱)

۱- تاریخ اجتماعی ایران، مرتضی راوندی، صفحه ۵۱۸ ج

بزرگمهر گفته: فضیلت در معرفت است زیرا که خرد و دانش منشأ صفات حسنی‌اند. قبلًا پدر و مادر و بزرگترهای خانواده احترام خاصی داشتند و کمتر فرزندی روی حرف پدر سخن می‌گفت. چون این پدر کار می‌کرد و خرج خانواده چند نفری خود را حد درآمدی که داشت می‌داد واعضاً خانواده هم وقتی رنج و زحمت او را می‌دیدند قدرتش را می‌دانستند. لیکن امروز در یک خانوار محدود والدین هر دو باید کار کنند تا یکی دو فرزندی که دارند هزینه بخشی از نیازهای تحصیلی و شهریه آنها را فراهم سازند واز طرفی وقت و فرصت استراحت ندارند که باهم سخنی بگویند بخصوص فرزندان خانواده‌های بازنشسته و کارگر از کارافتاده با این مستمری ناچیزی که به او میدهند نان خانوار خود را نمی‌تواند تأمین کند اگر عروس و داماد و نوه‌ای هم داشته باشد شرمنده آنهاست پس دیگر اجر و قرب واحترامی باقی نمی‌ماند، والدین قدرت مالی تأمین مخارج و مسکن و ازدواج جوانشان را ندارند پس حرفش هم برای ایشان بدون ارزش می‌شود. این هم نوع دیگری از شکاف بین دو نسل است. در گذشته توجه اطفال به خصلت حق‌شناصی این بود که بزرگتران را بدین خصلت متصف می‌دیدند و اطاعات و وظیفه‌شناسی منحصر به اطفال نبود بلکه بزرگتران نیز موظف بودند که حرمت فرزندان خود را نگهدارند.

جوانی رادیو پخش ماشینی را دزدیده و دستگیر شده بود، به او گفتند چرا به این کار اقدام کردی؟ آهی کشید و گفت سیر خبر از گرسنه ندارد، و شکم گرسنه نان می‌خواهد اما ماشین بدون رادیو پخش راه می‌رود واز طرفی:

آدم از دزدی فلانی می‌شود

رفته رفته ایلخانی می‌شود

در جامعه‌ای که کار نباشد کنترل امنیت مشکل است بازار دزدی و اعتیاد و وپخش مواد مخدر رواج دارد، زیرا فقر و نداری باورهای انسانی را عوض کرده است و نصیحت و سخنرانی کاربردی ندارد بخصوص اینکه در بیان مطالب فقط بیگانه و بیگانه پرست را در موارد فوق مقصراً بدانیم. و حال آنکه روز به روز فاصله طبقاتی عده‌ای محدود از جهت مالی زیادتر واکثریت جامعه هم به نان شب محتاجند و با سیلی صورت خود را سرخ نگاه داشته‌اند. باید با برنامه‌ریزی علت و معلول را از هم جدا کرد و لاقل در فکر پیشگیری قبل از ابتلا بیاندیشیم که در آینده ولو دور بدتر نشود.

آب در روغن چو ریزد ناله خیزد از چراغ

صحبت ناجنس آتش را به افغان آورد

بطوری که می‌بینیم از مطالب روزنامه‌ها بوی خودخواهی به مشام می‌رسد و برنامه‌های رادیو و تلویزیون فیلم‌ها اکثراً غیر از مسائلی چون تصادف و سرقت و مرگ و میر و ناکامی و طلاق و خیانت و قاچاق که البته حکایت از دردهای اجتماعی هم دارد چیز دیگری نیست که نسل جوان به عوض برداشت درست و تجربه زندگی متأسفانه شگرد خطاکاری موفق را می‌آموزد. در اروپای قرون وسطی فئودال‌ها فقط کارهای جنگی را در خور مقام خود می‌دانستند و کار بازرگانی و کار بدنی را تحقیر می‌کردند.

توماس هنری هاکسلی می‌گوید: عظمت زندگی در علم نیست بلکه در عمل است. عامل عدم فرهنگ و وجودان و نیاز مبرم مالی و فقر حتی برخی افراد شاغل در ادارات و شرکت‌های وابسته به دولت برای زندگی بهتر به کارهای خلاف واخذ رشوه و باج و درآمدهای غیر مشروع روی می‌آورند و با سوء استفاده‌های مختلف

نسبت به جامعه خیانت می‌کنند و با تملق و چاپلوسی وغیره نظر رؤسای خود را جلب و آنها را با تظاهر به درستکاری اغفال می‌نمایند که این هم شکاف دیگریست بین این اقلیت خائن و اکثریت صادق خادمین و متدينین واقعی و زیانی که به حقوق مردم و اموال عمومی حاصل می‌گردد مساله به همینجا ختم نمی‌گردد مهمتر از آن تفاوت و تغییرات زندگی و خانه و ماشین و فرزندان این دو نوع کارمند که با شرایط مساوی تحصیلی در مدرسه هستند و فرزند کارمند درستکار از جهات مختلف وامکانات مالی خود را با فرزند همکار نادرستکار پدرش مقایسه می‌کند و کمتر می‌بیند، با خود می‌اندیشد و گاهی بیان می‌کند چرا پدر من باید صادقانه کار و با آبرو داری زندگی کند و حال آنکه آبرو در جامعه امروز پول وامکانات مالی و شغلی است. که همین مسأله در حد وسیعی شکاف بین باورهای نسل جدید و نسل قدیم دارد. هزاران نمونه دیگر که تا فرهنگ جامعه از ریشه متحول نشود وضع بھبود نخواهد یافت.

تعريف اخلاق و تدریس مبانی دینی و اخلاقی و نصیحت زمانی کاربرد دارد که خود ناصح عملاً از هر پیرایه‌ای مبرا باشد و گرنه مستمع که دم خروس را می‌بیند قسم حضرت عباس را چگونه باور کند. شاید بتوان گفت اغلب در کشور ما مدرک تحصیلی برای بدست آوردن شغل و کار دولتی جهت ادامه زندگی جا افتد است، اگر با دقت به آمارها بنگریم حدود ۱۵ درصد از دانشآموختگان به مشاغل آزاد و حدود پنج درصد هم راهی کشورهای صنعتی شده‌اند و بقیه در انتظار مشاغل دولتی هستند چون سرمایه و تخصص کار آزاد را هم ندارند و دستگاههای دولتی هم قدرت جذب ۲۰ تا ۲۵ درصد نیاز واقعی بیشتر ندارند. بقیه بیکار می‌مانند و علت این امر هم نحوه برنامه‌ریزی‌های حساب نشده و تعلیم و تربیت است که تحصیل

رابرای بالابردن فرهنگ زندگی و بهتر زیستن و تأمین توشه آخرت به جامعه نمی‌آموزد و رشته‌های تحصیلی دانشگاهی با نیاز حقیقی جامعه همگامی ندارد. اغلب شنیده می‌شود تعداد فارغ التحصیلان رشته کشاورزی زیادند و برای استخدام همه آنها کار نیست. آیا در سال‌های اخیر که تعداد دانشگاهها زیاد شده است فکری جدی و عملی برای واگذاری زمین کشاورزی و سرمایه بصورت وام طویل‌المدت و اجازه حفر چاه و تأمین آب از طریق سد بندی و کانالیزه کردن و جلوگیری از هرز رفتن آب و احداث قنات وغیره شده است؟ آنهم در کشوری که زمین فراوان دارد و آب رودخانه‌ها این نعمت خدادادی به دریا می‌ریزد؟

گاهی هم که اقدامی اساسی مانند طرح نیشکر خوزستان با آن همه هزینه ولو از جیب مردم شروع شده موضوع پیگیری جدی تا مرحله بهره‌برداری کامل نگردیده است. مثلی بود که می‌گفتند: چراغی که بخانه رواست به مسجد حرام است اول باید خانه را آباد و گرم کرد بعد میهمان دعوت نمود و یا برای اسم ورسم هدیه به غیر داد.

برای رفع اختلاف بین باورها باید از مدرسه و خانواده شروع کرد آنهم نه بصورت تربیت یک بعدی. اول آنگونه آدم‌سازی لازم است که این آدم از کودکی خوب فکر کند بقول معروف:

چوب‌قر را چنانکه خواهی پیچ نشود خشک جز به آتش راست
آدمی باشد که خوب تشخیص دهد، خوب عمل کند، خیر جامعه را بر منافع خود ترجیح دهد، از تظاهر و دورویی و ابن الوقت بودن و ندان به نرخ روز خوردن و تملق‌گویی و قشری گری و تنگ نظری و بتپرستی پرهیز داشته باشد و دروغ نگوید و با توجه به کتاب آسمانی قرآن وظایف خود را انجام دهد. برای این

نوع آموزش و تربیت لازم است با نظر کارشناسان آگاه از اوضاع جهان و دانشمندان خبره با برنامه‌ریزی درست نحوه آموزش و پرورش را متحول نمود تا در آینده انسان‌های شرافتمند و درستکار و متعهد به اصول انسانیت داشته باشیم.

(در گذشته عیب مهمی در روش پرورش وجود داشت یعنی روش القای عقیده بود که ایجاد حس فرمانبرداری مطلق و تسليم کورکورانه در برابر قدرت و قوه قهریه می‌کرد و شخصیت افراد را بکلی از بین می‌برد و آنها را مانند اجزای ماشینی می‌کرد که توسط موتور در حرکت است و هر وقت موتور از کار افتاد اجزاء نیز از کار باز می‌ماند.

در چنین جامعه‌ای اختیار افراد و مردم در دست زمامداران و کارکنان و مأموران دولتی بود و افراد از خود اراده و عقیده‌ای نداشتند.)^(۱)

هروdot گفته: در گذشته‌های دور یک نوع فرمانبرداری مطلق و یک قسم تسليم و انقیاد صرف به وسیله پرورش و عادت در نهاد مردم ایران ممکن شده بود که تخلف از آن بخاطر هیچ کس نمی‌رسید.

جرج راولین سن مورخ انگلیسی تذکر می‌دهد: که یکی از معایب آموزش و پرورش ایران تولید حس عبودیت و بنده‌گی بی حد و حصر و اطاعت کورکورانه است که به نظر مردم امروز ایران متباین با مردانگی و شؤون انسانی است.

هروdot می‌نویسد: ایرانیان از سن پنج سالگی تا ۳۰ سالگی به فرزندان خود سه چیز می‌آموختند، اسب دوانی، تیراندازی، راست گویی و دروغگویی ننگین ترین عمل بوده است.

حال تلفن زنگ می‌زند، به طفل می‌گویند اگر فلان کس بود بگو پدر و مادر

در خانه نیستند، ناصح از رادیو و تلویزیون می‌گوید:
وقتی گوشت و تخم مرغ گران است نخورید، با آن میهمانی‌هایی که خبرش
پخش می‌شود پس بقول معروف مرگ برای همسایه حق است.

ناصح توصیه‌اش براین است که رفت و آمد مردم با وسیله عمومی باشد که
از آلودگی هوا کاسته شود، این نصیحت بسیار عالی است اما وقتی مردم خود و
خانواده آن ناصح را با اتومبیل‌های مختلف که آرم طرح ترافیک هم دارند آنهم
تصورت تک‌نفری که، هر کدام در یک ماشین می‌نشینند، پس باید بپذیریم که
در غگویی از خارجه و غرب به این شکل وارد نشده است و اشاعه‌دهنده آن هر یک از
ما بطریقی می‌باشیم، مردم می‌فهمند و آنها ای که در ایمان به خدا عقیده‌ای سست
دارند روی به کار خلاف و دزدی و قاچاق و غیره می‌زنند که از حداقل امکانات مالی
و زندگی بهره‌مند گردند که همین مسئله اعتیاد و گرفتاری نسل حاصل آن است.

امروز نه تنها در پارک و معاابر بلکه در بیشتر نقاط نمونه‌های بارز آنرا
می‌بینیم که با تمام کوشش مأموران جان‌پرکف مبارزه با مواد افیونی و گاه شهادت این
عزیزان و کشف مقادیر زیاد مواد مخدّر هم حل نشده است.

حقیقتی که از ابتلایات جامعه بخصوص نسل جوان خبر می‌دهد اینست که
تحول ریشه‌ای و واقعی در نظام آموزشی و مقدم شمردن پرورش بر آموزش با توجه
به تکنیک‌های پیشرفت‌های دنیا و همگام با نیازهای بشر برای زندگی آینده‌گان و آشنا کردن
اطفال از خردسالی با قوانین و مقررات مترقبی برای بهتر زیستن و حفظ شؤونات
انسان لازم است وقتی قرار بر این است که کار تعلیم و تربیت به بخش خصوصی
واگذار گردد، بهترین برنامه تبدیل مدارس از ابتدایی تا آخر دبیرستان به مدارس
نمونه مردمی است که با کمک گرفتن فکری و مالی از مردم زیرنظر معلمان و مربیان

متخصص شایسته که وزارت خانه در اختیار دارد و نظارت کامل دولت از جهات مالی و پرورشی و آموزشی باشد و کار این تجارت خانه های (غیر انتفاعی فعلی) تدریجاً محدود گردد تا عقده دانش آموزان مستعد و بی پول هم که از این تبعیض رنج می برند از بین برود.

هرودت گفته: اگر تمام مردم را آزاد گذارند و از آنها بخواهند که پس از دقّت بهترین قوانین را انتخاب کنند هر کس قوانین قوم خود را انتخاب می کند. چون کشورهای پیشرفته صنعتی برای مغزها ارزش زیادی قائل بودند با تمکن به هر حیله ای نسبت به جذب صاحبان اندیشه اقدام نمودند و نتیجه سرمایه گذاری کشورهای جهان سوم و در حال رشد را که نیروی انسانی ماهر و تحصیلکرده تربیت نموده اند، ربيودند. رشد افکار مسائله دیگری بود که همه تحصیلکردگان طالب کاری هستند که زحمت کمتر و درآمد بیشتر داشته باشد، پشت میزنشیینی با درآمد بالا آنچنان اذهان درس خوانده ها را بخود جلب کرده است که حاضرند برای بدست آوردن میز به هر کاری تن در دهند.

عوامل مهمی در باورها با نحوه تفکرات متفاوت بین دو نسل قدیم و جدید وجود دارد که از جمله تبعیضاتی است که در شؤون مختلف اداری و اجتماعی مشهود است.

هنری فورد می گوید: بجای ایرادگیری چاره اندیشی کنید.

سعدی علیه الرحمه فرموده است:

در روش آموزش و پرورش مواردی ضرورت دارد که بشرح زیر می باشد:

- ۱- انسان برای فهم مطالب و قضاؤت در امور باید حواس خود را بکار برد.
- ۲- در هر موقع بیم و امید را باید وسیله طفل قرار داد.

- ۳- کودک را نباید با ناز و نعمت پروراند و گرنه در دنیا دُچار زحمت خواهد شد.
- ۴- پدر باید فرزند را خوب نگهدارد و حاجات او را برآورد.
- ۵- طفل را از بین رفیق و قرین بد باید دور داشت.
- ۶- معلم گاه سختگیری و گاه ارفاق و هیچگاه اعتدال را از دست ندهد.
- ۷- بهترین طریقه در تربیت تشویق و تحسین است.
- ۸- اگر رویه معتمد در تربیت مؤثر نباشد گاه تنبله لازم می‌شود.
- ۹- تحصیلات نظری به تنها یی سودمند نیست بلکه باید با عمل توأم باشد.
- ۱۰- سؤال کردن وسیله کسب اطلاع و تعلیم باید باشد.
- ۱۱- مدرس وناصح باید رعایت ذوق و میل شنونده را بکند ورنه مستمع به بیانش دل ندهد.
- ۱۲- آموزگار باید با هیبت باشد تا شاگردان از او ملاحظه کنند.^(۱)
- رومن رولان می‌گوید:** دوستی که شما را درک کند شما را می‌سازد.
- عدم توجه به زندگی جامعه از سوی برنامه‌ریزان که لازمه آن توجه به شرایط زمان و مکان و اعتقادات و تأمین اقتصادی اقشار مردم وامنیت و بهداشت و پیشگیری‌های ضروری و غیره می‌باشد تفاوت بین باورهای دو نسل قدیم و جدید را بیشتر خواهد نمود.
- لازمه تعلیم ترجیح دادن پرورش برآموزش است که در این نوع تربیت از زیان‌های رشوه وارتشاء / دروغگویی / بی‌دینی / تنگ نظری و حسادت / دزدی / خیانت / قتل و جنایت / تخرب جنگل / آلوده کردن محیط زیست / عدم توجه به مسائل اجتماعی / طلاق / انحرافات اخلاقی / اعتیاد / قاچاق / همکاری با

۱- دکتر صدیق، عیسی. تاریخ فرهنگ ایران، صفحه ۱۷۶.

حکومت نکردن / اختلافات خانوادگی و رعایت نکردن قوانین راهنمایی و رانندگی و اصول شهرنشینی و غیره مخصوصاً احترام به والدین و بزرگترها باید به اطفال آموزش داده شود. در چنین نظامی همکاری مردم با حکومت از روی صمیمیت خواهد بود و دولتمردان نیز با از بین بُردن نظام طبقاتی حکومت دموکراسی نشأت گرفته از قرآن و سنت رسول الله را پیاده خواهد نمود و ریشه تبعیض را از جامعه بر می کند.

بزرگمهر می گوید:

از استاد خود استفادت می نمودم و او جواب می گفت.

گفتم ای استاد از خدای عزوجل چه خواهم که همه نیکویی ها خواسته باشم؟

گفت سه چیز: تندرنستی ایمنی توانگری

گفتم که کارها به که سپارم؟ گفت به آن کس که بکار خویشن شایسته باشد.

گفتم از که ایمن باشم؟ گفت از دوستی که فاسد نباشد.

گفتم چه چیز است که به همت سزاوار باشد؟ گفت علم آموختن و به جوانی بکار حق مشغول بودن

گفتم کدام عیب است که نزد یک مردم معتبر نماید؟ گفت هنر خود گفتن.

گفتم چون دوست ناشایست پدید آید چگونه از وی باید بردی؟ گفت به سه چیز، به زیارت شن کم رفتن / از حالش ناپرسیدن / واژ وی حاجت ناخواستن.

گفتم از جوانان چه بهتر واژ پیران چه نیکوتر؟ گفت از جوانان شرم و دلیری واژ پیران دانش و آهستگی.

خلاصه و نتیجه:

بشر هر روز از همه جهات در تغییر و تحول است و این خود معجزه خلقت می‌باشد که باید همواره انسان بطرف پیشرفت تا رسیدن به حقیقت مطلق در پرواز باشد و به همین دلیل است که بشر امروز با روز قبل از خود تفاوت دارد و از هر لحظه شرایط فکری / فلسفی / سیاسی / اجتماعی و اقتصادی و موارد دیگر با کسانی که قبل از خود بوده‌اند فرق دارد و این تفاوت در نسل جوان بیشتر مشهود است و سیاستمداران و مدیران در برنامه ریزی و سیاست گذاری ناچارند به این تفاوت‌ها توجه داشته باشند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی